

Kl. 16:43

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Ole Sohn.

Kl. 16:43

Ole Sohn (SF):

For at der ikke skal være nogen misforståelse, synes jeg, at det er en god lov, der er blevet vedtaget, og at erhvervslivet havde behov for den. Jeg er i øvrigt også enig i, at regeringen nu i god tid, så man ikke kommer til at begå en ny fejl, forlænger kreditfristerne, for det er der alt andet lige behov for for dansk erhvervsliv.

Jeg skal måske ikke undlade at sige, at den tidligere finansminister kunne have udvist rettidig omhu og kunne have lyttet til SF, som 14 dage tidligere, før regeringen tog sig sammen og kom med forslaget, faktisk gjorde opmærksom på det på et offentligt møde i Køge, hvor den daværende finansminister skosede SF's gruppeformand for overhovedet at komme med et sådant uansvarligt forslag. Jeg er da glad for, at regeringen blev klogere på 14 dage. Men hvis nu man var blevet klogere på 1 uge, havde man undgået at komme i den situation, at man måtte misforstå den meget klare procedure, der har været fra Justitsministeriets lovkontor, nemlig at når man behandler en lov, så skal man kunne nå det til tiden.

Jeg har et spørgsmål. Der må jo være sket noget nyt. Når Justitsministeriets lovkontor kontakter skatteministeren og siger, at den her lov ikke kan gennemføres på den her måde og det jo kunne misforstås, hvad er så det nye, som statsministeren har sat igennem på regeringsmødet i går?

Kl. 16:45

Formanden:

Statsministeren.

Kl. 16:45

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Rettidig omhu er jo altid en god ting, og det forsøger vi også at udvise.

Nu bliver der sagt – og jeg lagde mærke til, at hr. Ole Sohn også sagde det før – at Justitsministeriets lovkontor har kontaktet skatteministeren. Man får sådan et billede af, at der sidder en embedsmænd ovre i Justitsministeriet, som på en eller anden rød linje ringer skatteministeren personligt op i den her sag og siger: Nu begår du noget, du ikke må.

Det er jo ikke situationen. Situationen er jo, at der er en kommunikation imellem de to ministerier, og at indholdet af den kommunikation øjensynlig bliver misforstået eller formidlet for-

kert videre i Skatteministeriet med det resultat, at skatteministeren i en form for god tro fremsætter det her lovforslag. Det er jo sådan set det, der er sagen. Sagen er jo ikke, at skatteministeren har sagt: Nu ved jeg, at jeg gør noget forkert, men jeg insisterer på at gøre noget forkert.

Sagen er jo ikke sådan. Derfor er der jo ikke brug for nogen, i sagens natur, ny grundlov. Der er sådan set heller ikke brug for nogen nye procedurer. Der er brug for at sikre sig, at de procedurer, der er, og som jo altså kort fortalt går ud på, at den absolutte hovedregel er sådan, at regeringens lovforslag passerer Justitsministeriets lovtekniske kontor, iagttages med større omhu og større akkurate. Det er det, der er indskærpet i går. Jeg har jo noteret mig via det forslag til vedtagelse, der er fremsat, at det er indholdet af min redegørelse, og at det er det, som et enigt Folketing nu også tager til efterretning.

Kl. 16:46

Formanden:

Jeg må konstatere, at ingen overholder taletidsreglerne. Det vil jeg godt sige. Omvendt vil jeg sige: Tiden er også til, at man kan få lov at stille sine spørgsmål, når det er muligt inden for de 2 timer, og det er jo det, vi så gør. Der er lidt skred her, men det er jo sådan set medlemmerne, der påfører formanden det problem, om han skal påtale det. Det har jeg så gjort, meget venligt.

Hr. Ole Sohn.

Kl. 16:47

Ole Sohn (SF):

Jeg vil starte med at sige, at jeg vedkender mig min jyske kulturarv, så det kan godt ske, at nogle af endelserne i mine formuleringer halter lidt. Jeg er helt opmærksom på, at Justitsministeriets lovkontor ikke ringer til skatteministeren, men til Skatteministeriets medarbejdere, som arbejder med loven.

Men der må jo være sket en misforståelse. Justitsministeriets lovkontor kontakter Skatteministeriets embedsmænd og siger, at den lov ikke kan vedtages, sådan som den er lavet, fordi det ville være i strid med grundloven. Det er åbenbart sagt på en måde, der kan misforstås, og det er blevet misforstået af medarbejderen i Skatteministeriet, som så på et misforstået grundlag orienterer ministeren.

Så er det vel naturligt at spørge: Når en så klar procedure om, hvordan en lov skal forberedes, kan misforstås, er det så nok bare at bede ministeren om at iagttage de gældende regler og procedurer? Så bør der vel være en ny skærpet procedure. For jeg går ikke ud fra, at Justitsmini-